

nisteriet. Den høitærede Rigsdagsmand har endvidere udtalt, at navnlig den Administration, der er blevet ført i Hertugdømmet Sønderjylland af den Minister, der tiltraadte med Kundgjørelsen af 28de Januar d. A., har været saaledes, at hans Mening om det Uheldige i denne Mands Udnævnelse har forandret sig. Jeg vil gjerne indrømme, at der er enkelte Regjeringsforanstaltninger fra denne Embedsmands Side, som kunne give en fordeelsagtig Mening om ham. Det er imidlertid noget, som jeg ikke skal indlade mig paa at bedømme; jeg troer, at det er en altfor ubejdelig Omstændighed til deraf at ville slutte sig til det hele Ministeriums Politikk, saameget mere som det vel kunde være, at man ved Siden af de Foranstaltninger, som have gjort det nævnte Indtryk paa den høitærede Rigsdagsmand, vel kunde finde andre Foranstaltninger, som maaskee kunde svække Betydningen deraf (Hør!). Det er imidlertid Specialiteter, som jeg ikke skal indlade mig paa. Den høitærede Rigsdagsmand har ogsaa udtalt, at naar man erkjendte, at man maatte gaae ind paa en saadan Ordning som den, der er udtalt i den kongelige Kundgjørelse, saa vilde det være underligt, om man ikke vilde sjanke det Ministerium, som har havt Mod og Evne til at føre Kundgjørelsen frem, den Tillid, som ligger i at troe, at det ogsaa kan gennemføre Kundgjørelsen paa en heldbringende Maade. Det er just Hovedpunktet; jeg troer ikke, at man saaledes ligefrem kan gjøre den Slutning. Et er det at erkjende, at det Skridt, som er gjort, ikke kan gøres tilbage igjen, et andet er, at gaae ind paa alle de Conseqventer, som den, der har gjort Skridtet, vil gaae ind paa. Det er allerede under de tidligere Forhandlinger i denne Sag fra flere Sider paapeget, hvorledes der ikke blot i selve Kundgjørelsen, men ogsaa i andre foreliggende Data, er tilstrækkelig Grund og Føle til at nære Mistillid til det nærværende Ministerium i dets Heelhed. Jeg skal i saa Henseende blot bringe i Erindring, hvad der ved forrige Behandling af denne Sag er blevet fremsført af den høitærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgtreds (Monrad) og af den høitærede Rigsdagsmand for Ddense (Vardenfleth). Jeg skal ikke gjenoptage For-

handlingerne desangaaende, men jeg skal kun bemærke, at disse to høitærede Rigsdagsmænds Udtalelser fornemmelig gif ud paa at vise det Farlige, der laae i Gjennemførelsen af den kongelige Kundgjørelse ved det nærværende Ministerium, med Hensyn til Ordningen af selve Forholdet mellem de forffjellige Statsdele, men jeg troer, at der er en anden Side ved Sagen. Man kan være uenig om den større eller mindre Bigtighed, der maa tillægges de Fare, som fra forffjellige Sider vise sig. Jeg for mit Bekommende kan ikke Andet end ansee den Fare, som jeg nu skal fremhæve, for lige saa stor, om end ikke større end den Fare, der viser sig med Hensyn til selve Forholdet imellem Statsdelene, ved at betroe Gjennemførelsen til det nærværende Ministerium. Jeg vil kun tilbagefalde i saa Henseende i Thingets Erindring, hvad der ogsaa idag blev fremhævet af den høitærede Rigsdagsmand for Aalborg, denne besynderlige Fremtræden, som vi have seet fra enkelte af Ministerenes Side. Jeg skal i saa Henseende blot bringe i Erindring Udtalelser, som vi have hørt fra Ministerbordet, der omtrent vel kunde udtrykkes ved de Ord, at man ikke følger Lovene længere, end det convenerer; jeg vil ikke sige, at det var ligesom Meningen, men vedkommende Minister, der brugte den Udtalelse, hvortil jeg sigter, udtrykte sig paa en saadan Maade, at han maa finde sig i, at man lægger den Mening i den, men den Side af Sagen, hvorfra jeg seer en stor Fare, det er med Hensyn til Ordningen af de indre Forhold i selve Kongeriget. Ja, man vil vel sige, vi have jo Grundloven af 5te Juni 1849. Det er ganske vist, at vi have den, men lad os see den fgl. Kundgjørelse af 28de Januar dette Aar gennemført af det nærværende Ministerium, lad os saa see, hvormegit der er tilbage af den Folkelighed og Frihed, hvorom den danske Grundlov bærer Vidne i enhver Linie; og det er for den, jeg frygter, ved at see Gjennemførelsen af den fgl. Kundgjørelse betroet til det nærværende Ministerium. Jeg vil ingenlunde dermed sige, at det nærværende Ministerium har til Hensigt paa ulovlig Maade at bryde Grundloven, nei, Gud bevare os, en sliq Sigtelse skal jeg ikke komme med; jeg troer ganske vist, at Bestemmelserne